

en reel tilsvarende adgang for europæiske fabrikker til tredjelands markeder skal helst opnås ved multilaterale forhandlinger inden for GATT, selv om bilaterale samtaler mellem Fællesskabet og tredjelande også kan bidrage til denne proces;

Rådets resolution af 7. maj 1985 indeholder bestemmelser om en ny metode i forbindelse med teknisk harmonisering og standarder (1);

dette direktivs anvendelsesområde bør baseres på en generel definition af udtrykket »terminaludstyr«, således at der bliver mulighed for en teknisk produktudvikling;

som undtagelse fra en af de grundlæggende EF-regler, nemlig princippet om frie varebevægelser, er det i fællesskabsbestemmelserne i deres nuværende udformning fastsat, at hindringer for samhandelen mellem medlemsstaterne, der skyldes forskelle i de nationale lovgivninger vedrørende markedsføring af produkter, må accepteres, når dette anses som nødvendigt for at tilgodese ufravigelige krav; harmoniseringen af lovgivningerne skal derfor i dette tilfælde kun omfatte de forskrifter, der er nødvendige for at opfylde de væsentlige krav i forbindelse med terminaludstyr; disse krav skal afløse de pågældende nationale forskrifter, fordi de er væsentlige;

de væsentlige krav skal opfyldes for at varetage hensynet til almenvellet; disse krav skal være så fleksible, at der kan tages hensyn til det teknologiske stade på fremstillings-tidspunktet samt de økonomiske forhold;

Rådets direktiv 73/23/EØF af 19. februar 1973 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser (2) og Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (3), ændret ved direktiv 88/182/EØF (4), gælder bl.a. på områderne for telekommunikations- og informationsteknologi;

Rådets direktiv 89/336/EØF af 3. maj 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektro-

magnetisk kompatibilitet (5) gælder bl.a. på områderne for telekommunikations- og informationsteknologi; bestemmelserne i direktiv 89/336/EØF om definitionen af teleterminaludstyr og om fremgangsmåderne for vurderingen af sådant udstyrs overensstemmelse bør imidlertid udgå;

hvad angår de væsentlige krav og for at gøre det lettere for fabrikanterne at godtgøre, at disse krav er overholdt, bør der på europæisk niveau foreligge harmoniserede standarder for at sikre den almene interesse i terminaludstyrs konstruktion og fremstilling og for at muliggøre kontrol med, at disse krav er overholdt; sådanne harmoniserede europæiske standarder, der udarbejdes af privatretlige organer, bør bevare deres ikke-bindende status; i denne forbindelse anerkendes Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN), Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering (Cenelec) og Det Europæiske Institut for Standardisering inden for Telekommunikationssektoren (ETSI) som organer med beføjelse til at vedtage harmoniserede standarder; i dette direktiv forstås ved en harmoniseret standard en teknisk specifikation (europæisk standard eller harmoniseringsdokument), som er vedtaget af et af disse organer efter mandat fra Kommissionen i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 83/189/EØF samt i henhold til ovennævnte generelle retningslinjer;

hvad angår de væsentlige krav for, hvorledes udstyr skal kunne fungere sammen med offentlige telenet, og i begrundede tilfælde gennem sådanne net, er det generelt kun muligt at opfylde sådanne krav ved anvendelse af entydige tekniske løsninger; disse løsninger skal derfor være bindende;

forslag til fælles tekniske forskrifter udarbejdes i almindelighed på basis af harmoniserede standarder og, for at sikre passende teknisk koordinering på et bredt europæisk grundlag, på basis af yderligere konsultationer, især med Komitéen for Anvendelse af Regler inden for Telekommunikationssektoren (TRAC), nedsat af medlemmer af Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministrationer (CEPT) i et aftalememorandum undertegnet i 1991;

det er af afgørende betydning at sikre, at de bemyndigede organer er af høj standard i hele Fællesskabet og opfylder minimumskriterier om kompetence, uvildighed samt økonomisk og anden uafhængighed af kunderne;

der bør nedsættes et udvalg, som skal omfatte de parter, der er direkte involveret i dette direktivs gennemførelse,

(1) EFT nr. C 136 af 4. 6. 1985, s. 1.

(2) EFT nr. L 77 af 26. 3. 1973, s. 29.

(3) EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8.

(4) EFT nr. L 81 af 26. 3. 1988, s. 75.

(5) EFT nr. L 139 af 23. 5. 1989, s. 19.